

Θστδπάϊο, εσν. μ. -πλῖο, πησν. ἀποστατέω-ῶ, ἀπέρχομαι, ἀποχωρέω-ω, ἀποπατέω-ῶ, ἀφοδεύω, ἀφίσταμαι, δίψαμαι, ἀποβαίνω, ἀναχωρέω-ῶ, χωρίζομαι. (131. ρόληцъ же не ѿστδπάεμъ. τὸν δὲ ἥλιον οὐ χωρίζόμενον. ἀντὶ τοῦ ηεῶ-στδπάϊοψδ).

Θστδπηκъ, α. ἀρτ. ἀποστάτης, παραβάτης. ἀντάρτης.

Θστδπηκъ, αλ. ρε. ἐπιθ. ἀποστατικός. καὶ = τῶ προηγ.

Θστδτсвѣѣ, ἰα. οὐδ. ἀπουσία.

Θσγλάϊο, εσν. ἀορ. Ὠσλάχъ (καὶ Ὠσλάχъ). μ. Ὠσλῖο, εσν. (καὶ Ὠσλῖο, Ὠσλεσν). ἀποπέμπω, ἐξαποστέλλω, ἀποστέλλω, καὶ παραπέμπω.

Θσѣκἀϊο, εσν. = τῶ ἐπομ.

Θσѣцἀϊο, εσν. ἀορ. Ὠσѣκἀчъ. μ. -κἀ, χέσν. ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, ἀποτέμνω, ἐκτέμνω, ἐκπρίζω, ἐκπρίω.

Θσϊόδδ. ἐπιρ. (ἐπὶ κινήσ. ἀπὸ τόπου) ἐντεῦθεν, ἐνθένδε. παρβλ. εἰόδδ. 2) ἐπὶ εἰσάσ. ἐξ ἐνὸς μέρουσ. οἶον· εἰν Ὠεἰόδδ, ἢ εἰν Ὠσнδδδ (Ἰησ. Ναυ. 8. 22.) οὗτοι ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν. = Ὠ εδ'εἰ.

Θστοργἀϊο, εσν. (κατὰ τὸ = ἡσ-τοργἀϊο) ἀποσπάω -ῶ, ἐκσπάω-ῶ.

Θστροκἀϊο, εσν. ἀορ. -τόχъ. μ. -τδ, ἔσν. ἀποτεινάσσω, ἐκτεινάσσω. = ἡστροκἀϊο.

Θστδδδ. ἐπιρ. (ἐπὶ κινήσ. ἀπὸ τόπου). ἐκεῖθεν.

Θσψετεβάϊο, εσν. μ. Ὠσψετιό, ἡσν. ζημεσιώ-ῶ, προστιμάω -ῶ. Σμεσ. καὶ παθ. -εα. -μαι (= Ὠσψετεβάϊο σεβέ. εὐαγγ. Λ. 9. 23.)

Θσчсжδ, δησн. ἀπέρχομαι, ἀποβαίνω, ἀποβαδίζω, οἰχομαι, ἀποίχομαι, κατοίχομαι, ἀποφοιτάω-ῶ, ἀναχωρέω-ῶ, ἀποχωρέω-ῶ, ἀποδημέω-ῶ, ἐκδημέω -ῶ, μεταχωρέω-ῶ. Σμετχ. χρ. ἀορ. Ὠσчсжш, αλ. εε. ὁ ἀπελθὼν, ὁ ἀποδημήσας, καὶ τλπ. (116. οἰχηθεῖς. καὶ 118. καταλεγεῖς, ἢ καταλλαγεῖς. = οὐμέρшш).

Θσчавἀϊο, εσн. (μετβτ.) ἀορ. Ὠчἀчъ. μ. Ὠчἀϊο, εσн. ἀπελπίζω, ἀπογινώσκω. Σμεσ. -εα. -μαι, καὶ ἀπελπίζω (μετὰ γεν.), ἀπονοέομαι. -οῦμαι. Σμετχ. παθ. χρ. ἀορ. Ὠчἀчн-нш, αλ. ρε. ἀπηλπισμένος, ἀ-